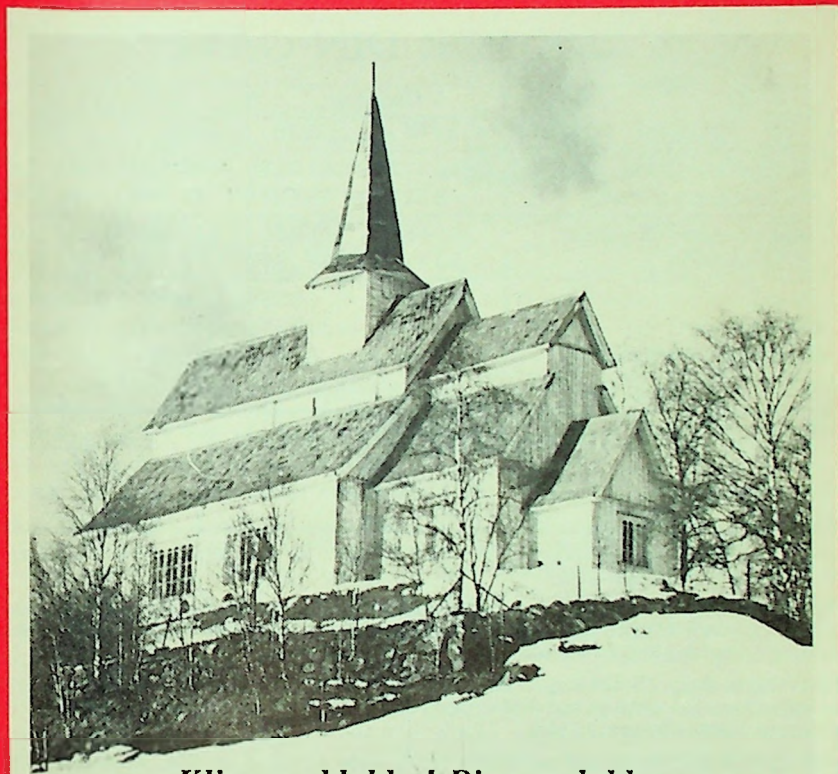


# LYS OG LIV

Utgitt av

**MENIGHETSFAKULTETET**



*Kling no klokka! Ring og lokka,  
Ring og lokka frå tusen tårn!  
Tona om frelsa! Kalla og helsa,  
Kalla og helsa med fred Guds born!  
Kling no klokka! Ring og lokka,  
Ring og lokka frå tusen tårn!*

**RØN KIRKE, VALDRES**

# LYS OG LIV UTGITT AV MENIGHETSFAKULTETET

*Redaktører:* Rektor Ingemann Ellingsen og administrasjonssjef Erling Servan.  
Utkommer 8 ganger årlig. Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 128 78.  
Bankgiro 8002.31.70896. Telefon: Sentralbord 46 79 00. — Bladet sendes gratis til  
alle MF-foreninger og prostikomiteer for MF, til samtlige menighetsråd i landet  
og alle navngitte bidragsytere.

Opplag dette nr. 29 000.

## TAKK FOR DIN GAVE!

Gaver:	Oktober		1/1—31/10	
	1975	1976	1975	1976
Personlige gaver	245 172	452 511	969 184	1 283 118
Studentenes givertj.	9 510	18 925	43 875	62 050
<i>Sum personlige gaver</i>	254 682	471 436	1 013 059	1 345 168
Offer/kollekt	83 114	103 104	762 508	783 136
<i>Sum</i>	337 796	574 530	1 775 567	2 128 304
Foreninger	8 309	20 895	178 368	174 341
Bosser og andre gaver	1 348	1 137	27 402	17 195
<i>Sum «ordinære» gaver</i>	347 453	596 552	1 981 337	2 319 840
Testamentariske gaver	10 263	14 072	208 653	76 433

*Midlertidig oversikt, forbehold om mulige korrigeringer.*

Gaver til Menighetsfakultetet er **SKATTEFRIE**, og kan fratrekkes i selvangivelsen. (Etter lovendring i 1970.)

Følgende bestemmelser gjelder: «Frdrag etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr. 10 000,—, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,— eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 1 28 78 — BANKGIRO: 8002.31.70896.

## ADRESSEENDRING

Ver venleg og meld adresseendring til hjelp både for MF og Postverket. Diverre hender det at nokon får 2 eller fleire eks. av Lys og Liv. Meld frå om dette. Og om det er mogeleg er vi takksame for at de sender gåver ved det namnet som Lys og Liv blir sendt til. Dette vil letta arbeidet for kartoteket vårt. Hjarteleg takk.

# Kom, Herre Jesus!

Joh. åpenb, 22, 20

Av rektor Even Fougner



Adventstiden er forventningenes tid. Men det avgjørende ved denne forventning er ikke at folk «gleder seg til jul». Det er vel og bra så langt det ikke går over alle støvleskaftene i gaveinnkjøp, matorgier og kommersialisert julestemning i julegater og forretninger.

Den egentlige kristne advent er forventningen om Ham som kommer. Og denne forventning er knyttet til to bibelske sannheter som menigheten alltid må holde fast på.

Den ene sannhet er at Jesus alltid kommer til oss når vi samles i hans navn. Han kommer til oss gjennom forkynnelsen av Guds ord. Han kommer til oss i dåpens hellige bad. Han kommer til oss og meddeler seg selv til oss i nattverdens brød og vin. Derfor kan vi alltid syng med frimodighet:

*Lover Herren, han er nær,  
når vi synger, når vi beder.  
Samles i hans navn vi her,  
selv han midt iblant oss treder.*

Guds folk skulle derfor alltid samles med forventning. Jesus kommer til oss! Med all sin nåde og gave. Med sin tilgivelse og sin fred. Med sin kraft og sin seier. Ved Den Hellige Ånd er han til stadighet tilstede mellom oss og virker i mellom oss det nye livet.

Det skulle gi oss en veldig optimisme og en veldig frimodighet til å samles i Jesu navn. Det kan skje noe stort hver gang vi kommer sammen. Folk kan bli frelst og komme til troen. Menigheten kan kalles til bot, synder kan tilgis, nådegaver og kraft kan deles ut til menighetens rike oppbygging.

Vi skulle ha mye mer adventsforventning knyttet til regelmessige andaktsstunder i hjemmet, og til samlingen i menighetens forsamling. Gud griper inn og gjester sitt folk midt i syndens verden!

Den andre bibelske sannhet som må holdes oppe, er at Jesus snart kommer igjen for å opprette sitt evige herlighetsrike. Og Guds menighet på jord skulle leve i den glade forventningsfulle advent at den alltid venter på Ham som kommer. Særlig på 2. søndag i advent toner dette tema oss i møte med full styrke:

*Se, Han kommer, Jesus kommer,  
fiketrect står i blommer.  
Vår forløsningstid kommer,  
jeg vil lytte etter lyden av hans  
trinn.*

Forts. neste side

Tanken på Jesu gjenkomst skal ikke fylle Guds menighet med skrekk og gru for dommedag og de siste ting. Den skal mye mer fylle den med lovprisning, jubel og glede. Det er vår frelser som kommer. Det er Han som kjøpte oss så dyrt til Gud med sitt blod. Jeg kan se dagen for hans gjenkomst trygt i møte, for det er min forsoner og stedfortreder for Gud som kommer.

Tanken på Jesu gjenkomst skulle også fylle min tid med misjon og vitnesbyrd. Tiden er kort, derfor gjelder det å bruke den til å samle sjeler for himmelen.

I 1. Kor. 16, 22 benytter Paulus et arameisk uttrykk som fanger inn fylden av den adventforventning det her har vært tale om. Maran-Ata-ropet er altfor fint til å overlates til en sektdannelse innenfor pinsebevegelsen. Det er blitt med fra den hebraisk-talende urmenighet og inn i den gresk-talende hedninge-

kristendom, som et pregnant uttrykk for kristen forventning. Enten det skal leses «maran-ata» — Herren kommer, eller «marana ta» — Kom Herre! (se Johs.Åp. 22, 20) uttrykker det i en sum den kristne forventning: Herren kommer! Han kommer til oss hver dag. Kom Herre! ja kom snart, Herre Jesus, og opprett det endelige Gudsriket.

O. Cullmann mener «Maran-ata»-ropet har vært brukt i den urkristne nattverdfeiring. I så fall kommer hele fylden av forventning med. For i nattverden kommer jo Herren til oss og gir seg selv til oss hver gang vi eter av brødet og drikker av kalken. Og samtidig peker nattverden fram mot den dag da Jesus skal drikke den ny med oss i Guds rike. Det er det store eskatologiske gledesmåltid som peker frem mot det himmelske gjestebud.

Derfor sier vi til hverandre: Maran ata — God jul!

*Even Fougner*

## Takk til MF-vennene i Oslo-området, for store gaver

MF-dagen i Oslo, søndag den 7. november — Alle helgens dagen — hadde i år en oppslutning som aldri før.

I alt var det ofring eller kollekt til MF ved 43 gudstjenester og festmøter, og det kom inn kr. 65 794,—. (I 1974: 37 817,— og i 1975: 46 829,—.)

Det er stor glede og takknemlighet blant studenter, lærere og andre ansatte, over dette resultatet. Det viser at MF er omsluttet med stor giverglede og omsorg.

Vi vil på denne måten rette en hjertelig takk til alle menighetsråd, prester, MF-foreninger og andre venner i Oslo-området, for omsorg, gaver og innsats ved arrangementene rundt i menighetene.

*E. Servan*

# Hvorfor ble Gud menneske-?

Av Fakultetslektor Martin Synnes.



Spørsmålet kan smake av spekulasjon. Har vi lov til å spørre slik, og hvilket svar kan Det nye testamente gi oss på et slikt «hvorfor»?

Spørsmålet i overskriften er blitt reist av mange før oss. Fremfor andre av den store kirkelærer Anselm av Canterbury (ca. 1100 e.Kr.). Han skrev en hel bok med denne overskrift (Cur Deus homo), og vekten i hans svar ligger fremfor alt på Kristi soningsverk: Syndefallet og syndens dype alvor og realitet i verden har rokket ved Guds ære, hans skaperverk og plan med verden. Denne store skade og skyld kunne bare ikke noe syndig menneske gjøre godt igjen. Det kunne alene Guds Sønn og mennesket Jesus gjennom sin soningsdød. Vi skal slett ikke utrede Anselms teologi, men bare peke på at han med sitt svar på spørsmålet som er stilt, mener å gi en forklaring som også er logisk tvingende. Han ønsker med andre ord å tilrettelegge kristustroen for mennesketanken gjennom et uangripelig resonnement: Av de nevnte grunner måtte Gud bli menneske!

Vi vil ikke overse at en slik forklaring på Jesu person og verk får fram sentrale bibelske tanker, men

likefullt føler vi visst på at Anselm vil (for sin samtid!) forklare mer enn han har lov til. Han forsøker på en måte å overskue hele Guds verden, hans vesen og tanker, ja, med sitt hvorfor «kikke bakom hos Gud». Om en først vil spekulere, kan en jo spørre om ikke Gud kunne ha gjort det hele annerledes? På den annen side må vi spørre hvor tvingende en slik forklaring er for fornuften. Vi kan spørre slik: Blir evangeliet ad denne vei innlysende riktig? Å tilrettelegge kristen tro for tanken vil alltid være en viktig oppgave, men vi bør vokte oss for fornuftssvar som fjerner oss fra bibelsk kristendom. Vi skal med andre ord vokte oss for en ubibelsk (historieløs) rasjonalisme som bare kaster skygge over det uhørte og uberegnelige Guds under i vår verden: Inkarnasjonen. Gud er blitt mennesket Jesus! Dette betyr at det rette sted for både troen og tanken finner vi foran krybben og korset. I tilbedelse og takk!

Vi har i første omgang kommet med noen reservasjoner til det spørsmål som opptar oss. La meg ut fra Det nye testamente forsøke å gi et positivt svar. Guds komme til oss er sannelig ikke noe tilfeldig

påfunn i Guds tanke. Nei, «Gud i Kristus» er det emne som hele Det nye testamente er opptatt av. Det er så stort og rikt at vi aldri blir ferdig med å tale og skrive om det. La meg fremheve noen sentrale tanker.

Det er viktig for forkynnelsen og for troen å fastholde at det er Guds evige sønn, og slik Gud selv, som blir menneske i Jesus fra Nasaret. Det er Sønnen Gud sender inn på vår syndige mark. Det er han som var Gud Fader lik i herlighet som fornedret seg selv og gav seg lydig hen til korsdøden, se Joh. 1, 14 f.; Kol. 1, 15 f.; 2, 9 f. Vi skal ellers merke oss at når t. eks. apostelen Paulus forkynner Kristus, finner vi lite av en stillestående betraktning av Jesu persons vesen. Vekten ligger derimot på denne persons gjerning for vår skyld, se Fil. 2, 6 f.; 2 Kor. 8, 9 og Rom. 8, 3 f.

De steder i Det nye testamentet jeg har vist til, kan lære oss at nettopp inkarnasjonen er det grunnleggende nådesbevis fra Gud: Tenk at Jesus Guds sønn er hos oss! Om vi skal fremheve ett sentralt motiv for dette Guds under iblant oss, må vi svare Guds kjærlighet: Slik har Gud elsket verden! Joh. 3, 16. Men hvem kan forstå denne kjærlighet?

La meg til sist gå til Hebreerbrevet for å understreke viktige sider ved Jesu person og gjerning. For det første hans sanne menneskelighet. Dette er en viktig trøstegrunn i evangeliet: Han måtte i alt bli oss lik. Hebr. 2, 14 f.; 4, 14 f. Og Jesu smerte og kamp under hans jordeliv er skildret meget drastisk, 5, 7 f. Men Jesus syndet ikke. Det vil si at han holdt ut i lydighet mot Faderens vilje. Og slik ble han

opphavsmann for en ny pakt da han ofret seg selv i korsdøden. Dette er det annet viktige tema i Hebreerbrevets forkynnelse: Sønnens fornedrelse er til ende «når han hadde fullført renselsen for våre synder». Jesus kunne ta sete ved Guds høyre hånd, 1, 3.

Så er evangeliet Guds suverene svar på vår nød: En proklamasjon av det gode budskap om noe fantastisk som har skjedd, nemlig at Gud er blitt vår bror i Jesus Kristus forat vi ikke lenger skal leve i mørke. Dette evangelium om hans Sønn kan vi fastholde i tro og tilbedelse. Det er større og rikere enn alle hvorfor vi måtte arbeide med.

*Martin Synnes*

## Over 1000 studenter ved MF

Ved innmeldingen av de offisielle statistikk tall for studenter ved høyskoler og universiteter pr. 1. november 76, hadde MF i alt 1008 studenter. Fordelingen er slik (talene for 1975 i parentes):

- teologi 640 studenter (635)
- praktikum 66 kandidater (52)
- kristendom 302 studenter (294)

Av de som studerer kristendom er det 33 (25) som leser til hovedfag, 54 (45) til mellomfag og 215 (224) til grunnfag.

Det er ialt 2015 (1929) som har avlagt teologisk embetseksamen, og av disse har 1627 (1574) avlagt praktisk-teologisk eksamen. Ved Institutt for kristendoms-kunnskap er det avlagt ialt 1366 (1111) eksamener i grunnfag, mellomfag eller hovedfag siden starten i 1967.

# ET GODT LÆRERMILJØ ER VIKTIG !

*Av dekanus Magne Sæbo*

Menighetsfakultetets praktfulle nybygg er hensiktsmessig på alle måter — nesten. Lærerne har sine gode arbeidsrom, men de har ikke noe felles lærerrom. Det ble visst overveiet i sin tid av byggekomiteén å innpasse et eget oppholdsrom for lærerne, men det ble av diverse grunner likevel droppet.

Jeg vil for min del beklage at så skjedde dengang. For det er etter min oppfatning av den aller største betydning for hele fakultetets virke at også de ytre vilkårene legges til rette på beste måte for et godt og rikt fellesskap mellom lærerne, både menneskelig og kristelig. Det er vel og bra at vi er flittige på våre arbeidsrom; og det er nødvendig med stillhet for å kunne utføre konsentrerte og grundige studier der. Men det er også nødvendig at vi kommer ut av våre arbeidsrom — for å treffe hverandre, prate sammen og utveksle tanker og erfaringer. Det er nyttig og fortjenstfullt at vi treffer hverandre og studentene i kantinen. Men det er ikke nok, for lærerne trenger å pleie sitt innbyrdes fellesskap, i mer uformelle former.

Dette skjer i en viss utstrekning

allerede. I endel semestre har lærerne kommet sammen til en felles lærerkaffe hver mandag mellom klokken 11 og 12. Da går praten livlig over nistepakkene og kaffekoppene. Det er da også en andaktsstund og felles bønn. Det hender at vi iblant får besøk av gjester under disse lærerkaffene.

Det som det imidlertid ikke blir noen anledning til på disse lærerkaffene er drøftelser av faglige spørsmål, på en mer uformell måte enn det skjer på lærerrådets møter. Derfor har vi i høst fått i stand egne lærersamlinger om kvelden, noen ganger i semestret. Her treffes alle lærerne, også de som ikke har sete i lærerrådet, til felles drøftelser av viktige spørsmål som er aktuelle i teologien og kirken. Jeg for min del venter meg særdeles mye av denne nye form for samvær på huset, fordi det dreier seg om samvær hvor vi i fellesskap skal hjelpe hverandre til å bli bedre teologiske forskere og prestelærere i vår lutherske kirke. Det er mitt håp at vårt allerede gode kristne fellesskap ved fakultetet skal kunne bære rikere frukter på en ny måte — til beste for hele vår kirkes mangslungne arbeid.



*Glimt fra lærerkaffen.*

# Praktikum 50 år. FEST



*MF-koret sang for en fullsatt festsal  
— 7. november.*



*Professor Kurt Frør, Erlangen og  
professorene Edvin Larsson og Ivar  
Asheim, ved gjesteforelesning i  
auditorium I, 5. november.*



*Praktikum i dag.  
Fakultetslektor Finn Wagle (t. v.)  
i samtale med kandidatene  
Sevat Lappegard og  
Thomas Midtsund (t. h.).*



# GLEDE OG TAKKNEMLIGHET



Seks 50-års jubilanter fra det første praktikumkullet i 1926, ved festmiddagen 6. nov. Fra venstre: Prost Salmund Djuvik, res. kap. Steen Meum, sokneprest Andreas Birkeland, feltprost Erling Ulltveit, domprost Otto Bernhard Holmås, sokneprest Herman Nicolai Stabell.



Tre «rektorer».  
Fra venstre: biskop Bjarne O. Weider (1960—70), biskop Erling Utne (1970—73), nåværende rektor Ingemann Ellingsen.



Fra venstre ved kaffebordet:  
Erling Utne, Bjarne og Karen Erika Mathisen, Astrid Servan, Marie Smemo, Aadel Brun Tschudi og Helge Hallesby.

Foto: Lys og Liv

# Julegaven 1976

*En varm og hjertelig takk til alle som fulgte oppfordringen fra MF's styre i septemhernummeret, eller har svart på brev fra oss, med å sende en ekstra gave.*

*Den forelopige gaveoversikt for oktober viser at gaveinntektene var på kr. 610 000,—, og det er ca. kr. 250 000,— mer enn ved ekstrainnsamlingen i 1975, og kr. 400 000,— mer enn det som tidligere var vanlig i oktober måned.*

*Blant de mange, mange gaver gitt ved ofringer, kollekter eller pr. postgiro og bankgiro, finner vi en lang rekke store enkeltbeløp som personlige gaver.*

*Fra en MF-venn i Ytre Sogn kom kr. 40 000,—, fra en i Trondheim kr. 10 000,—, Flekkerøy kr. 9000,—, Oslo to gaver à kr. 6000,—, Nitteådal kr. 6400,—, Jevnaker kr. 5000,—, Greåker kr. 6000,—, Stranda kr. 5000,—, Øystese kr. 5000,—. Mange flere kunne vært nevnt, og mange steder har det vært spesielle aksjoner for MF denne høsten.*

*Jo, det er grunn til takk og glede. Men vi vet også at hjelpen er nødvendig. Vi må dessverre fortsatt regne med underskudd ved årets utgang, men vi har godt håp om at det ikke skal bli så stort som vi fryktet tidligere i høst.*

*Det er godt å vite at vi kan regne med mange trofaste givere og forbedere. Og vi takker Gud for at Han kaller venner til innsats for den institusjon biskop Weider på festen 7. november betegnet som «— den største gave til Den norske kirke i dette århundre».*

*Det er derfor med stor frimodighet vi i dette nummer legger ved en postgiroblankett for Julegaven 1976.*

*Erling Servan*

## I takknemlighet støtter vi MF videre!

*Av pastor Eugen Spydevold*

Kjære venner!

Jeg fikk lyst til å sende dere en hilsen i dag, og det jeg har på hjertet, vil jeg si i brevform, for det blir mer personlig da. Jeg er fremdeles så takknemlig for alle venner jeg traff i de 25 år jeg reiste rundt omkring i landet som landssekretær for MF. Mange rike minner strømmer på meg og jeg gleder meg fremdeles over dem. Takk til alle som tok imot meg,

takk for tilliten, takk til alle som ordnet i stand noe for MF, takk for vennsamfunnet som jeg fikk dele med dere. Jeg er så takknemlig for alt. Selv om langreisenes tid er forbi, så kan jeg ikke la være å tenke på dere og på Menighetsfakultetet.

For meg står det slik at MF fremdeles har en stor gjerning å gjøre i vårt folk, og grunnlaget er der. MF har et stort og prektig



bygg med stor kapasitet, og så er det ikke mangel på studenter. Det er jo i dette semester vel 1000 studenter som er innskrevet ved MF, det høyeste tall i MF's historie. Jeg blir varm om hjertet når jeg tenker på alle disse studentene og de muligheter som er ved MF. Det forekommer meg at det må være en viktig bønneoppgave at MF fremdeles må være det åndelige verksted som utdanner redskaper som Gud kan bruke. Men skal det skje, må Gud gjøre sin gjerning ved sitt ord og ved sin ånd.

Jeg vil ikke unnlate å nevne at vi som MF's venner har et stort ansvar for MF's økonomi. Dette ble lagt veldig inn på oss av MF's styre i Lys og Liv i septembernummeret. Det er et faktum at underskuddet er stort nå, og det står til oss å rette på dette ved å gi en ekstra julegave til MF. Det er min overbevisning at det har en stor gjerning å gjøre både når det gjelder prestatetjenesten i vår kirke, arbeidet for de frivillige kristelige organisasjoner og kristendomsundervisningen i vår skole, derfor må vi ikke svikte MF, men be og arbeide for det som aldri før.

*Eugen Spydevold.*

## „Med kall fra Gud og kirken“

I forbindelse med 50-års jubileet til Det praktisk-teologiske seminar i høst, er det utgitt et festskrift med tittelen «Med kall fra Gud og kirken». Festskriftet er redigert av rektor Ingemann Ellingsen, og i forordet skriver han bl.a. at det er et ønske at boktittelen skal ha noe programmatisk i seg. Han skriver videre: «Vi har derfor valgt de første ordene i en ordinasjonssalme skrevet av en som i sin tid var kandidat ved vårt seminar, Olaf Hillestad. Salmen står i Salmer 1973, nr. 43.» De som har skrevet artikler i festskriftet er Ivar Asheim, Aasmund Dale, Ingemann Ellingsen, Ole Herman Fisknes, Kurt Frør, Olav Hagesæther, Ole D. Hagesæther, Age Holter, Per Frick Høydal, Tore Kopperud, Arne J. Solhaug, Erling Utne, Finn Wagle og Bjarne O. Weider.

Boken er på 303 sider og utgitt på Luther Forlag, pris kr. 39,—.

## Takk til Flekkerøy

Da vi i den siste tid har hatt mye strid om MF, var det med stor spenning vi i år dro hjem til MF-helga 16.—17. okt. Men det var fint for oss å oppleve at dere følger med i hva som skjer på fakultetet, og fortsatt har omsorg for det.

Vi vil med dette takke for gaven til MF, som viser at dere også vil være med å bære det økonomiske ansvaret for fakultetet.

Personlig vil vi som studenter takke for den oppmuntring og velsignelse vi fikk ved dette besøket. Spesielt takker vi for at dere står bak oss i bønn.

*Eivind Martinsen*

*Arve Nilsen*



## Prosti-kontakter for MF

De aller fleste prostier i landet har en prostikontakt oppnevnt av MF. Denne ordningen har fungert fint, og de har gitt oss god assistanse både ved storbesøk og ved mindre besøk herfra, og ved oppfølging av offersøknader. På Presteforeningens generalforsamling på Voss i høst ble noen av kontaktene bedt om å stille opp for et bilde til Lys og Liv, og her er de, med spesiell takk og hilsen til våre prostikontakter og deres innsats.

Fra venstre: Christian Andersen, Lofoten, Olav Rossabø, Ytre Sogn, Øyvind Backer, Nord-Helgeland, Johannes Mjelve, Salten, Nils Kristian Lie, Valdres, Tron Tronsen, Follo.

## Studentenes givertjeneste

Ved en aksjon på MF i slutten av oktober, meldte det seg 43 nye givere til studentenes givertjeneste. Det er nå i alt 552 med i denne faste givertjenesten blant studentene. Aksjonen ble ledet av formannen i komiteén for Studentenes givertjeneste, stud.theol. Aud Sissel Nerhus.



## Week-end for nye studenter

De nye teologistudentene var invitert på weekend sist i september til Åsly leirsted i Hurum. 20 nye og noen eldre var med, pluss studentprest Næss, lærerne Sannes og Sandvei, studieveileder David Gjerp og landssekretær Øyvind Hartberg. Emnene var «Hvorfor teologi» og «Min sjel». Fint fellesskap og følgende avslutningskommentar: «Dette bør dere gjøre obligatorisk for de nye til neste år!»

## Eksamen hausten 1976

9. november starta eksamen opp ved MF og varer heilt fram til 17. desember. Alt i alt er det 424 som skal opp til ein eller annan eksamen. 27 blir ferdige på praktikum. 5 har meldt seg til 1. avd. gamal ordning og 32 til avsluttande embetseksamen. Etter ny ordning har 39 meldt seg til 2. avd. 1. avsnitt og 18 til avsluttande eksamen. Til 3. semesters eksamen har 91 meldt seg og til 5. semesters 103. Ved Institutt for kristendomskunnskap har 3 meldt seg til hovudfagseksamen, 44 til mellomfag og 62 til grunnfagseksamen.



# VÅRE BØNNE- EMNER

— Takk for alle de gaver som er gitt til MF i høst, og be om at pengene kan bli forvaltet rett.

— Takk for alle de lærere som er kallet til tjeneste ved MF, og be om at de må få visdom og styrke til å undervise og å ta seg av de enkelte studenter.

— Be for alle de studentene som nå er oppe til eksamen på MF, og for de kandidatene som i desember skal ut som prester eller i annen tjeneste.

## Ei helsing heim til Sogn og Fjordane

Me er ein flokk samfylkingar her på MF.

Me samlast kvar torsdag kl. halv fire, til bøn og forbøn, i kapellet på huset.

Me brukar å vera 10—15. 2—3 utanom MF er jamt med oss òg. I alt er me 9 sogningar, 5 sunnfjordingar og 10 nordfjordingar på MF.

Ein av oss les eit Guds ord og deler nokre tanker om det med oss andre. So bed me mykje, for arbeidet der heime særskilt. I haust har me især kome i hug presteløysa i Høyanger, Breim og Honndalen. Elles hugsar me på prestane, kyrkjelydane, organisasjonane våre, og leiarane og leirstadene deira. Særleg ligg barne- og ungdomsarbeidet oss på hjarta. Me er framleis unge sjølve.

Det er lett å merka at hugen vender heimover — både i bøn og samtale, på desse småsamlingane våre, og mange av oss etlar oss heim att til fylket i tenesta for vår Herre, når me har gjort undan førebuingane våre her.

Som ein liten føresmak på det, og et slag for MF, emnar me på ein forkynningstur heim omkring

helga 12.—13. februar 1977. Me skal ta til å planleggja han no. Me kjem til å fara ei gruppe i kvar del av fylket — mest mogleg, slik at sogningane fer i Sogn, og so frametter. Me vonar dette let seg gjera, og ser fram til å koma heim og gjera nytte for oss.

Me takkar for forbøna dykker der heime, og bed for dykk.

Me helsar MF-venene kringom i fylket, med orda frå Matt. 7, 7—8: Bed, so skal du få... for kvar den som bed, han får!

For oss alle — *Alf Reidar Dale.*

## Ny MF-antologi 1977

Den første MF-antologien er forlengst utsolgt, og en gruppe MF-studenter har nå tatt initiativet til utgivelsen av en ny antologi i 1977. I likhet med den første antologien tas det sikte på at innholdet skal omfatte dikt, prosa, viser, salmer, fotos og illustrasjoner. MF's styre har garantert for trykkingen av antologien, og overskuddet av salget vil tilfalle MF. Den første antologien innbrakte nærmere 20 000 kr. til MF.



*Fra besøket på Institutt for sjelesorg: Cand. theol. Jan Hansen i samtale med overlege Gordon Johnsen.*

## Kandidatene på week-end til Gulsrud

Hvert år midt i september drar kandidater og lærere på praktikum til Gulsrud leirsted ved Tyrifjorden for å være sammen om oppbyggelige emner en week-end. I år var denne week-enden 11. og 12. september. Regnet hadde fått de tørre marker til å se litt grønnere ut, og vi gledet oss i vakre omgivelser. Like etter ankomsten til Gulsrud dro vi til Modum Bads Nervesanatorium der vi besøkte Institutt for sjelesorg. Overlege Gordon Johnsen som nå er husfar ved instituttet, tok godt imot oss sammen med sykehusprest Per Frick Høydal. Da så dr. Einar Lundby ankom under besøket, kunne vi ikke ha det bedre. Alle tre fikk gi oss mye for vår tjeneste.

På Gulsrud hadde de tre faste lærerne på praktikum hvert sitt oppdrag. Ole Hagesæther talte om «Kappes om å hedre hverandre», Ingemann Ellingsen om «Vårt for-

hold til Guds ord» og Finn Wagle hadde høymessen i Gulsrud kapell med teksten om «broderkjærligheten».

Vi tror disse faste week-endene på praktikum betyr svært mye. Ikke minst betydning har det at MF's administrasjonssjef Erling Servan er med. Han har ansvaret for lørdagskvelden. E.

---

### Tildeling av kandidatstipend våren 1977

Etter innstilling fra Lærerrådet har MF's styre tildelt kandidatstipend à kr. 15 000,— til følgende:

- stud. theol. Sigurd Vengen
- cand. theol. Jan E. Hansen.

---

### Permisjon — vårsemesteret 1977

Etter innstilling fra Fakultetsrådet er fakultetslektor Martin Synnes innvilget studiepermisjon i vårsemesteret 1977.

# Samling om Guds ord

En opplevelse formidlet ved journalist Tor Kristiansen, mellomfagseksamen fra MF. (Dagen 12/11 1976.)

Det er litt underlig å oppleve rene folkevandringen på Menighetsfakultetet i Oslo i tidlige formiddagstimer. Klokken nærmer seg ti-tallet. Alle dører åpnes og korridorene fylles av mennesker på vandring. Vi følger strømmen og ender i kantina. Det er andakt, får vi vite. Tenkende professorer og hardt arbeidende teologistudenters slår seg ned side om side noen minutter for å lytte til Guds ord.

Det er virkelig en opplevelse å dumpe rett borti en slik andakt. Ikke minst fordi den ser ut til å ha full oppslutning på huset. Selv en utvidet kantine rommer ikke alle. Og trappene i nærheten fylles av studenter.

Det runger godt på Menighetsfakultetet når studenter og lærere stemmer i en sang før andaktsholderen slipper til. Han tar utgangspunkt i de siste vers i Romerbrevets syvende kapittel.

— Det er en kamp å være kristen, sier andaktsholderen. Noen ganger ser vi dessverre rart på de som strever med bønn for eksempel. Simul justus et peccator, hører vi. Ingen tvil om at fremmede språk preger

teologens hverdag. Som om han skulle vite at også et vanlig menneske lytter, oversetter han glosene med en gang: En kristen er samtidig rettferdig og synder.

Gud har grepet inn. Likevel må vi stride mot djevelens innflytelse i våre liv. Jeg elendige menneske, hvem skal fri meg fra dette dødens legeme? Ydmykt trenger vi å komme frem for Gud.

Min hjelp kommer fra Herren, sier salmisten. Gud være takk ved Jesus Kristus, vår Herre! Her kommer lovsprisningsteologien hos Paulus tydelig til uttrykk. Det er virkelig grunn til å lovsynge Gud som har gjenfødt oss til et levende håp. La oss juble over Kristi seier. I kraft av denne seier skal vi seire, slutter andaktsholderen.

Andakten avsluttes med en kombinasjon av stille og felles bønn. Hver dag oppfordres studenter og lærere til å be om spesielle ting. Dagens bønneemne er: Vekkelse blant Norges ungdom og kristenopp-læringen i skolen.

Det er virkelig godt å få bøye hodet sammen med husets folk i takk og bønn til Herren.



## EN GLEDELIG JUL

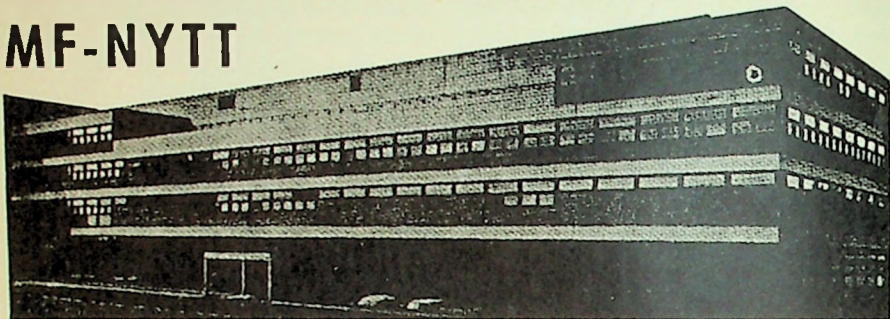
ønsker redaksjonen alle lesere av «Lys og Liv»! Takk til alle dere som har fulgt med i bladets spalter i dette året. Og vel møtt til et nytt arbeidsår for MF i Jesu navn!

*Ingemann Ellingsen.*

*Erling Servan.*

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

## MF-NYTT



### Nyansettelser ved MF

Vitenskapelig assistent Arild Romarheim er fra 1. januar 1977 ansatt som lektor i religionsvitenskap. Romarheim har vært vit. ass. ved MF siden 1. januar 1974. Han er født i 1946, og tok teologisk embetseksamen høsten 1970, og praktisk-teologisk eksamen høsten 1971. I tillegg til sine teologiske studier har Romarheim studert religionshistorie ved Universitetet i Oslo.



Cand. theol. Bjørn Helge Sandvei er fra 1. januar 1977 ansatt som lektor i gresk språk. Sandvei har tidligere vært ansatt som lærer i gresk (med undervisningsplikt tilsvarende vitenskapelig assistent) i tiden 1972—74. Han er født i 1943 og tok embetseksamen høsten 1972. I 1975 var Sandvei felprest, først i Tromsø, senere i Vardø.



Cand. theol. Fartein Valen-Senstad er fra 1. januar 1977 ansatt som forskningsstipendiat i systematisk teologi. Valen-Senstad er født i 1948, tok teologisk embetseksamen med innstilling til Kongen, høsten 1975, og praktisk-teologisk eksamen 1976. Han har dessuten tatt idéhistorie grunnfag og hebraisk mellomfag ved Universitetet i Oslo.

